

УДК 338.48-5:615.838

Ярина Косіновастудент I курсу РВО «магістр»
спеціальності «Готельно-ресторанна справа»*Науковий керівник:***Марія Паска**д-р вет. наук, професор
завідувач кафедри готельно-ресторанного бізнесу
Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського

СУЧАСНИЙ СТАН БАЛЬНЕОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ

Сьогодні здоров'я людей – проблема державного масштабу і одним з найефективніших засобів його зміцнення є оздоровлення в санаторно-курортних умовах. Значимість санаторно-курортного лікування обумовлена триваючим процесом передчасного старіння населення і високим рівнем захворюваності дорослого населення, підлітків і дітей. Курорти мають у своєму розпорядженні практично всі відомі у світі типи лікувальних мінеральних вод, лікувальних грязей та інших природних лікувальних факторів, ресурси яких забезпечують існуючу потребу і перспективу розвитку курортного комплексу країн [1].

Мета роботи: проаналізувати сучасний стан та виокремити перспективи розвитку бальнеологічного туризму.

Курортний бізнес є однією з найбільш прибуткових галузей туристичної галузі, яка є її структурним ядром. Для третини людства на початку XXI ст. нормою є проведення на курорті відпусток або вихідних не рідше одного разу на рік. А так званий золотий мільярд населення світу з багатих постіндустріальних країн щонайменше двічі на рік проводить дозвілля на розкішних курортах і є постійним споживачем рекреаційних та спа-продуктів під час недільних рекреаційних циклів та туристичних поїздок з утилітарними, професійними, бізнес чи

інше. Ринок курортно-рекреаційного туризму є практично складним, тобто охоплює всі сегменти, вікові, соціальні та етнічні групи. Адже кожен відчуває потребу в оздоровчому відпочинку в умовах зростаючого забруднення навколишнього середовища, демографічного та техногенного навантаження незалежно від місця розташування та умов проживання

Бальнеологічний туризм, як напрямок лікувально-оздоровчого туризму країни є пріоритетним напрямом розвитку іноземного та внутрішнього туризму, якому сприяють наявні природні ресурси – мінеральні води, що за складом не поступаються європейським родовищам. Україна має високий потенціал розвитку бальнеологічного туризму та має всі шанси створити передумови його трансформації в дієвий чинник соціально-економічного розвитку країни. Проте суттєве скорочення матеріально-технічної бази бальнеологічного туризму та зниження якості надання послуг обумовлюють актуальність роботи.

На сьогоднішній день бальнеологічні курорти знаходяться в таких областях: Закарпатська, Львівська, Івано-Франківська, Вінницька, Хмельницька, Дніпропетровська, Полтавська, Харківська та Одеська. Виділимо 3 курортні регіони: Карпатський (Закарпатська, Івано-Франківська, Львівська), Подільський (Хмельницька, Вінницька), Центрально-Східний (Дніпропетровська, Полтавська, Харківська) та Одеська область [1,2, 3,4].

Аналізуючи дослідження Влащенко Н. М. щодо класифікації курортів, бальнеологічні заклади України, які спеціалізуються на таких захворюваннях: шлунково-кишковий тракт, опорно-руховий апарат, захворювання сечо-видільної системи, нервової системи, гінекології, обміну речовин, дерматологічні хвороби та захворювання серцево-судинної системи [2].

В практиці бальнеотерапії мінеральні води застосовуються зовнішньо (місцеві та загальні ванни, душі, обливання) та для внутрішнього вжитку (пиття, інгаляції, промивання кишечника, зрошування).

В Українських Карпатах зосереджена більшість мінеральних вод України, представлені практично всі типи мінеральних вод, в тому числі унікальних за своїм складом та лікувальними властивостями, що недарма звались в народі "Святими криницями". Людство знову повернулося до використання мінеральних вод як складових здорового способу життя,

але не тільки відвідуючи курорти, а і використовуючи розлиті у пляшки мінеральні води [3].

Отже, аналіз сучасного стану бальнеологічного туризму, є актуальним питанням сьогодення. Про ефективність санаторно-курортного лікування свідчить, наприклад те, що після доліковування в санаторії хворі в 3–4 рази частіше і в 1,5–2,5 рази швидше повертаються до продуктивної праці.

Ключові слова: бальнеологічний туризм, профілактика, здоров'я.

Список використаних джерел

1. Бабов К. Д. Курорти України державного та місцевого значення / Бабов К. Д., Нікіпелова О. М. – Одеса : Пальміра, 2010. – С. 15–18.
2. Влащенко Н. М. Розвиток санаторно-курортного комплексу регіону: соціально-економічний аспект / Влащенко Н. М. – Харків : ХНАМГ, 2012. – С. 77–80
3. Мінеральні води та курорти Львівщини / за ред. Матолича Б. М. – Львів : Палітра Друку, 2003. – 96 с.
4. Москаленко В. Ф. Курортна галузь та перспективи її розвитку / Москаленко В. Ф., Омединський Б. Ф., Омелянець С. М., Бабаєв К. Д. // Укр. бальнеол. журнал. – 2001. – № 4. – С. 5–14.